

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Loudou ve věci

žalobce: T X D

zastoupená advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2020, č.j. CPR-6458-17/ČJ-2020-930310-V251

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2020, č.j. CPR-6458-17/ČJ-2020-930310-V251, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2020, č.j. CPR-6458-17/ČJ-2020-930310-V251 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým žalovaný rozhodl o odolání žalobce proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) ze dne 24. 12. 2019, č. j. KRPA-122338-39/ČJ-2019-00022-50, kterým byla uložena žalobci povinnost opustit území České republiky podle ustanovení § 50a odst. 3 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“), tak, že: „*Na základě zjištěných skutečností rozhodl odvolací orgán ve smyslu ustanovení § 101 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů tak, že z důvodu zrušení výše uvedeného rozhodnutí jiným orgánem veřejné moci (Rozsudek Městského soudu v Praze pod č.j. 2 A 31/2020-36) vydá v předmětné věci nové rozhodnutí a věc nebude vracet správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.*“

II. Žalobní body

2. Žalobce v první řadě namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající ve vadném výroku, když žalovaný toliko rozhodl, že věc nebude vracet orgánu I. stupně, ale vydá nové rozhodnutí, aniž by však ve výroku uvedl, jak v meritu samém rozhodl. Až z odůvodnění lze dovozovat, že záměrem žalovaného bylo původní rozhodnutí o opuštění území potvrdit. Z výroku rozhodnutí však tato skutečnost nevyplývá. Dále žalobce doplnil, že původní rozhodnutí žalovaného bylo zdejší soudem zrušeno, čímž došlo k prolomení jeho právní moci a v řízení o povinnosti opustit území mělo být znovu rozhodováno podle § 90 správního řádu, za současného respektování závazného právního názoru soudu. Žalovaný však ve výroku rozhodnutí uvedl, že rozhoduje podle § 101 správního řádu, což je speciální úprava obdobná institutu obnovy řízení, která de facto prolamuje zásadu ne bis in idem a aplikuje se na případy, kdy zákonná úprava neumožňuje vydání nového rozhodnutí při změně okolností.
3. Žalobce dále vznesl námitky též proti odůvodnění napadeného rozhodnutí, z kterého lze dovozovat, že žalovaný měl v úmyslu prvostupňové rozhodnutí potvrdit. Soud se z níže uvedených důvodů těmito námitkami nezabýval.
4. Žalobce dále požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření připustil, že napadené rozhodnutí skutečně trpí výše uvedenou vadou výroku, implicitně však potvrdil původní výrok o povinnosti opustit území. Navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:

7. Dne 24. 12. 2019 vydalo Krajské ředitelství policie hl. města Prahy, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort rozhodnutí č. j. KRPA-122338-39/ČJ-2019-000022-50, kterým uložilo žalobci povinnost opustit území ČR podle ustanovení § 50a odst. 3 písm. c) zákona o pobytu cizinců.
8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 9. 1. 2020 odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 4. 2020, č. j. CPR-6458-2/ČJ.2020-930310-V25, tak, že odvolání podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
9. Městský soud v Praze na základě žaloby podané žalobcem rozhodl rozsudkem ze dne 24. 8. 2020, č.j. 2 A 31/2020-36, tak, rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2020, č. j. CPR-6458-2/ČJ-2020-930310-V251, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
10. Dne 11. 12. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, a proto jej podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. bez jednání zrušil.
12. Podle § 68 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), *rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.*
13. Podle § 68 odst. 2 správního řádu *ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.*
14. Podle § 68 odst. 3 správního řádu *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmíněk v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.*
15. Žalobce správně odkázal na závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozhodnutí ze dne 28. 11. 2007, č.j. 7 As 7/2007 -63, dle kterých „*Výrok rozhodnutí je konstitutivní, esenciální, a proto nepominutelnou součástí správního rozhodnutí, neboť v něm správní orgán formuluje svůj závazný názor v projednávané věci.*“ Zdejší soud se též ztotožňuje s tím, že z důvodu zachování právní jistoty je nutné, aby výrok správního rozhodnutí byl

formulován jasně, přesně, srozumitelně a určitě. Obdobné závěry uvádí též odborná literatura: *Obsah každého správního aktu musí být určitý. Z aktu musí být zřejmé přesné určení správního orgánu, který akt vydal, a adresátů, kterým je určen, určitým a jednoznačným způsobem musí být vyjádřena vůle původce aktu, zejména zamýšlené právní účinky* (viz Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 8. vydání, Praha, C. H. Beck 2002, s. 208).

16. Žalovaný však výše uvedeným požadavkům na formulaci výroku správního aktu nedostál. Jak bylo uvedeno výše, žalovaný rozhodl tak, že podle § 101 písm. d) správního řádu z důvodu zrušení prvostupňového rozhodnutí ze dne 24. 12. 2019, č. j. KRPA-122338-39/ČJ-2019-000022-50, vydá v předmětné věci nové rozhodnutí a věc již nebude vracet správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Takto formulovaný výrok prima facie nedostatkem určitosti netrpí, pomineme-li tedy skutečnost, že zmiňované prvostupňové rozhodnutí zrušeno nebylo. Podstatné však je, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí se podává, že žalovaný podle všeho zamýšlel meritorně rozhodnout o odvolání žalobce právě proti (nikým nezrušenému) rozhodnutí ze dne 24. 12. 2019, č. j. KRPA-122338-39/ČJ-2019-000022-50. Jak bylo o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí rozhodnuto, tak můžeme pouze domýšlet. Nicméně v případě rozhodnutí o odvolání, zejména v případě řízení o povinnosti opustit území, je nutné trvat na výše popsanych nárocích na výrok správního rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí jako celku není zřejmé, jak bylo o odvolání žalobce rozhodnuto, když čistě formálně o něm doposud rozhodnuto nebylo. Soud tedy shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. jej zrušil, aniž se zabýval dalšími žalobními body. Závěrem městský soud odkazuje též na odbornou literaturu (viz Kühn, Z., Kocourek, T.: Soudní řád správní. Komentář. Wolters Kluwer, Praha 2019, s 616), podle které je nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost takové rozhodnutí, z něhož nelze seznat, jak správní orgán vůbec rozhodl. To může být dáno absencí výroku, nedostatky jazykového vyjádření výroku nebo vnitřní rozporností. Musí se jednat o takové nedostatky, které zabraňují porozumět výroku rozhodnutí, tedy zjistit, jak správní orgán rozhodl.
17. S ohledem na bezodkladné rozhodnutí o věci samé soud nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě.
18. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, byl v řízení zastoupen advokátem. Zástupce žalobce v řízení učinil dva úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) a sepsání a podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Odměna za jeden úkon právní služby činí podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, 3 100 Kč, podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu je k této částce třeba přičíst ještě 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů. Podle ustanovení § 57 odst. 2 s.ř.s. je-li zástupcem účastníka advokát, který je plátcem daně, patří k nákladům řízení rovněž částka, která odpovídá příslušné sazbě daně, vypočtená z odměny za zastupování a z náhrad určených podle § 35 odst. 2 věty druhé. Odměna advokáta byla zvýšena o DPH ve výši 21 %, tj. 1 428 Kč. Celkem tak náklady řízení žalobce činí 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. února 2020

JUDr. Tomáš Louda

samosoudce

19 A 3/2021-40

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce:

T. X. D., narozený dne X

státní příslušnost Vietnamská socialistická republika

zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem

sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie

sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2020, č. j. CPR-6458-17/ČJ-2020-930310-V251

takto:

V rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2021, č. j. 19 A 3/2021-35, se se opravuje chybně uvedený rok vyhlášení: „2020“ tak, že správně zní: „2021“.

Odůvodnění:

Zdejší soudu rozhodl o podané žalobě výše uvedeným rozsudkem dne 17. 2. 2021. V písemném vyhotovení rozsudku však došlo k písařské chybě, když byl chybně uveden rok vyhlášení rozsudku 2020 namísto správného roku 2021.

Soud proto podle ust. § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) uvedenou písařskou chybu tímto usnesením opravil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 5. května 2021

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně